

6. 21. ἐξαπέσθιος Num. 8. 4. ἀνύπορος, rumino. Lenit. 11. 26. στεβάνω, pertendo. Ios. 15. 8. vulgata, ascendō. ὅμηλον circundo, vulgata, porrō. Numeri. 19. 2. ἔπειρον, excello. Prouerbi. 31. 29. vulgata, superpredior. ἐξαπέσθιος item Psalm. 46. 8. ἐπειρόν, loco cit Prouer. idem significat; ἵππος, stō. Ezech. 13. 5. ἀνύπορος, ascendō. Esaī. 7. ἀνύπορος, abfistō. Numer. 16. 27. ἀναρράβω astimo. 4. Reg. 2. 11. ἀναρράβω inhæreō. Prouerbi. 11. 28. ἄλος, eucō, i. Paral. 17. 17. ἀναρράβω exalto, Psalm. 96. 10. ἀδίκω, iniustē ago, Psalm. 61. 9. μίσος, facio. Iob. 42. 8. αὐγανός, nascor. Prouerbi. 26. 9. αὔξω renascor, Esaī. 34. 15. αὔξωνται, Psalm. 136. 8. prōpono. αὔξησο, conscribo, 2. Paral. 20. 35. οἴμων conuerto, 3. Reg. 22. 35. γένεσο sculpo, 2. Paral. 3. 5. ωφέλω, intexo, 2. Par. 3. 13. αὔξεσθαι, exclamo, 2. Reg. 23. 10. αὔξεσθαι anuntiō. Esaī. 53. 2. διασώ cogito. Iere. 7. 29. ἀποτέλω, recedo, Ierem. 34. 21. ἀποτέλω enado, Ezech. 19. 3. ἀπόδοι induo. Ezech. 44. 17. αὔξησο, comporro. Iob. 5. 26. ἀπέσθι tolio, Amos. 5. ἀπάντω extraho. Habac. 1. 15. αὔξησο implico, Zachar. 14. 13. ἀπέσθι fuscito, Prouer. 15. 1 suscito.

Ex quibus patet Septuaginta Interpretatio hoc vnicum verbum Hebraicum ἄλος halē per Septuagintam verba Graeca explicasse, ex quo vnum ex diuinis nominibus, scilicet helion ἡλίου altissimum, cuius essentia captum omnem superat, eliciunt, quem Graci νῦν vertunt, Gen. 14. 18. Vnde & Gen. 14.

ברע רבץ

VULGATA, requiescens accubuiti: Aquila incurvans, Symmac. claudicas confediti, 70. vero, dormiūisti: Verbum autē γέρα carah, significat crura, vel pedes curuatis, proprie genuflexit, unde factum est οὐρά kerahaim, idest crura, quod sese incurvit, et quae dualis a singulari γέρα kera crus, quod Graci αἱρεῖ, dicunt, differt autem ab οὐρά his tachach, quod prosternebit in terram corpore, & facie significat, tamētē Septuaginta saepenumerō carab vertant aliter, hām Esaī. 46. 1. legūt ἀπέσθι cado, hīc autem αἴρων recumbo, seu requieto dicitur, seu recubo, vt Num. 24. 9. vt sit sensus, Iudam, vel eius posteros sese quieti tradituros, postquam aduersarios omnes debellarint, in star leonis qui se cernuat in terram, & quasi contentus recumbit, vt pradēm deuoret, quem nemo audet interpellare, aut sicut leona, que carulos suis lactans dormienti similis in frato suo se collocat, quod in Davide completum esse, sicut & in Salomone videtur, alta siquidem pace fruebantur.

Iudic. verò 5. c. 27. vertunt κάμην flecto c. 11. vers. 35. εμποδίζω offendō, Psal. 18. 43. supplantō, ερημοδίζω. Esaī. 3. 2. adoro αἰσχυνόμενος, Iob. 31. 10. humiliō, παντού, &c. Congruit autem significacione cum γέρα tñanah, γέρα, γέρα, γέρα, & γέρα, quae omnia humilationem animi denotant. Superest verbum γέρα rabats, pro quo vulgata legit, accubuisse, quod ferē in ideam recidere videtur cum precedenti, requiescens, significat enim in cumulum reclinando membra contrahere, atque componere, adeo ut sit proprium animalium, sicut γέρα facab hominum, vnde Hebrei dicunt cubile γέρα rebets, quod Graci vertitur καὶ μὲν αἴρων, ερεψι, & παντού, idest pabulum ventris Prou. 24. 15. vbi vulgata habet, requiem eius. Pagninus vertit, accubitum eius.

Sunt & alia verba, quibus idem exprimitur, ac

holocaustum dicitur ἄλιν hola, quod super altare eleuaretur, eiūsque odor in altum pergeret in conspectū Dei, quod Septuaginta vertunt ἀναίνουσα, & καίνουσα; inde & gradus ἄλιν ἀναβαθμός, & ἀλινού hale folium supremum arborum excrementum, & πάγη tchola emplastrum, aqua ductus, congregatio, utilitas, & cubiculum τῆς halija. Vnde concludo lingua Hebraicam facilissimo negotio Quot sine addisci posse, cū tam paucā verba habeat, vere dictiones dem dictione multa eos significare necesse sit, in primis quo loquacibus Græcis opponi videntur, quos ali in lingua Hebraica, qui dicunt 72. millia primitiiorum habete, sicut Græca, & Latinos 32. millia, cū tamētē vix Hebrei 2. millia cognoscant.

Igitur catulus leonis ascendit ad prædam, & ex ^{Nous s'en-} germine, quod iuxta predicta vertere possit, ad cibum, & ad germen, quandoquidem tērē semper præda consistit in cibis, quos sibi parauerant hostes, sive crudis, sive coctis, vt qui vitulos, boues, oves, &c. abduceret, verē dici possit ē præda, & ex cibo ascendisse, cūmque cibus sit vitæ propaganda, atque conservanda principium necessarium, ac velut gerimen, sicut & generationis, cūm sperma genitalē ex ultimis ciborum digestiōibus fieri videatur; eam ob rem non male verterunt 70. ex germine, tamētē paulo subtilius illud sit, quam vt ad huiusce loci intellectum afferri debeat. Se-
quuntur in textu.

Karah Rabatz.

per γέρα, videlicet γέρα, γέρα, γέρα, At prater-
quam quod significat acquiesco, seu dormio, cubo, ^{s. Verba} Hebraica
sedeo, aut adhæreo, vertitur erā à 70. per ἀπέσθι, idem signifi-
Psalm. 22. 2. idest emutio, γέρα, & παντού nascor.
At de hoc versu nono fatigū superque dictum est:
præsertim cū manifesto constet id de Christo
prophetice significari, cuius videlicet nomen est.
Accelerā spolia detrahere, festina prædari.

Tantum aduerte οὐρά! Iekimēnou suscitabit,
habere pro radice οὐρά kom 1. surrexit, stabiliuit,
ratificauit, cūm quo οὐρά, στάση, & οὐρά significatio-
ne congruit; ceteras omittit notiones, vt quādam
inde fluentia nomina ponam; nam quando οὐρά
kom est nomen aduersariorū significat, sicut &
resurrectionem, & statutum; οὐρά secum, quicquid
in terra viuit, substantiam, οὐρά kaiem firmamen-
tum, οὐρά kama mēllis, seu frumentum οὐρά al-
kom, concionator, &c.

Quod ad problema 287. Veneti iam adierti in eo
nugas conteri, quibus adde fictiosi esse illos
regum influxus, quasi verò stelle, atque planetæ
omnia in eos infuxerint, quæ in omniā animaliā:
aut in eo sita fit hominum perfec̄to, vt animalium
proprietas habent; minimē tamen arguo, quod
Iudam, Leoni, Iosephum Tauro, in quibusdam
conferat, cūm etiam ipse Christus, & Deus sape
compararet animalibus.

288. problema explicatum remanet: superest igi-
tur 289. in quo querit, quōmodo, Non auferetur ^{Problema} 288. &
scēptrum de Juda, intelligi debeat, vbi prius anno-
tandum est eum perperam appellare veritatem lit-
teræ, donec veniat Silob, non quod non itatextus
Hebraus ferat, idque bene, sed quia vera editio,
quanunc omnes vtimur, sapè mendosam vocat,
quod & hīc insinuare videtur, sed hac de re sape
alibi monuimus: iam verò textum versiculi 10.
expendamus.